

“Tarragona i Castelló són el centre de l'eix mediterrani”

Joan Miquel Nadal (Tarragona, 1950) fa 13 anys que és alcalde de Tarragona per CiU. Milita a Convergència des del 1975. Ha estat regidor d'aquest ajuntament, diputat a Madrid (1986-2000) per la circumscripció de Tarragona i ara ho és del Parlament català. Nadal, amb un discurs allunyat de grans debats ideològics, ha aconseguit trencar l'hegemonia del PSC en les grans capitals de Catalunya.

Joan Miquel Nadal és l'alcalde de Tarragona des de fa tretze anys. Un període que ha vist transformar la ciutat. Amb un projecte que, sense gaires presumpcions ideològiques, com ell mateix diu, ha aconseguit —si més no a Tarragona— trencar l'hegemonia municipalista del PSC a les capitals de Catalunya.

—La legislatura passada va governar amb el suport del PSC. Aquesta ho fa amb el PP. Amb qui es troba més còmode?

—Una vegada, un bisbe, parlant sobre la situació a Tarragona, em va dir: “Pacti amb el diable, si convé.” I és el que he fet cada vegada, pactar amb el diable que m'ha correspost. I sempre m'hi he trobat bé. Potser no és tan dolent, el diable...

—Aquesta filosofia serveix per explicar el que passa al Parlament de Catalunya entre CiU i el PP?

—No és el mateix governar un ajuntament que un país. Cada espai polític és un món diferent. Però el que s'ha de fer és el que interressi més a l'opció que prens, al teu espai polític. Sincerament, crec que quan els polítics pacten ho fan pensant que és el millor per al seu país o àmbit que defensen.

—Tot i la col·laboració CiU-PP, no ha estat fàcil la negociació per soterrar les vies del TGV al pas per Tarragona.

—Ara està absolutament solucionat. S'ha pactat des del territori i hi estem tots d'acord. Això és una eina bàsica de treball. Quan tothom està d'acord, és perquè les coses s'han fet ben fetes. Ara, permeti'm que afegixi una cosa: a mesura que es produïa el pacte, crei-

—Ara més la convenció que era una irracionalitat que el TGV no fos Madrid-València-Barcelona, si es vol connectar amb Alacant i Castelló. És a dir, a mesura que argumentàvem i pactàvem sobre el territori com es feia el traçat, com havien de lligar Vila-seca, Salou, Port Aventura, Reus, Tarragona, fins a Barcelona, es veia amb més claredat la gran estupidesa de fer primer el tren d'alta velocitat Sevilla-Madrid i Saragossa-Lleida, en comptes de Madrid-València-Barcelona. El gran eix del mediterrani, connectat amb Madrid, era l'argument més clar. Però vaja, les coses han anat bé, el pacte al territori és una eina important i, a partir d'aquí, crec que les coses han estat ben fetes.

—Quin paper té Tarragona en aquesta euroregió de l'eix mediterrani?

—La capitalitat d'una regió normalment és donada per la centralitat geogràfica. Evidentment, el centre d'aquesta euroregió és en el nucli entre Tarragona i Castelló. La potencialitat d'aquestes dues ciutats, avui per avui, encara està per veure, però és extremadament potent.

Aquí apareix tot un potencial que lliga Tarragona, les Terres de l'Ebre i Castelló, com una autèntica innovació. Barcelona i València estan esgotades territorialment, i sorgeixen aquí aquests 200 quilòmetres compresos entre Tarragona i Castelló, que són excepcionalment importantíssims. A més, són al mig d'aquest eix.

—En aquest marc de potencialitats de Tarragona, vostè aposta per efectuar un gran canvi urbanístic de tota la ciutat.

—El que s'ha d'aconseguir per a una ciutat és que els preus de l'habitatge no pugin. Això es fa donant sòl per construir. El que no es pot fer és dir a la gent que vingui que és un gran lloc, que hi ha feina per a tothom, que és un lloc excel·lent per viure, i a continuació dir que no tens pisos per vendre, perquè llavors crees una inflació brutal. Si tu invites la gent a venir has de proporcionar-los sòl. Per això, una de les meves fixacions constants és que hi hagi sobreexcés de sòl a disposició dels constructors. I per això estem renovant cada vuit o deu anys el pla general, perquè no hi falti mai sòl.

—La setmana passada hi va haver un accident de tren, a l'Hospitalet de l'Infant. Fa poc temps, hi havia hagut el de Torredembarra. Posa en perill la potencialitat de la zona l'estructura ferroviària actual?

—Aquest eix té una sobrecàrrega brutal, a conseqüència del creixement econòmic de la zona.

—I és sostenible aquest creixement amb l'actual xarxa ferroviària?

—La línia s'ha convertit en una via perillosa per aquest creixement. Esperem que hi hagi una inversió del Ministeri de Foment que solucioni aquest problema, que és cada cop més greu.

—En aquest model de creixement de Tarragona hi ha dos grans sectors protagonistes, el petroquímic i el turístic. Són dos sectors, aparentment, difícils de casar. Com s'aconsegueix fer-ho?

—Amb conductes responsables.

—I com es tradueix això?

—No, la traducció és de l'anglès, del *responsible care*... Es tracta que tothom intenti fer allò que li correspon de manera ben feta. L'industrial químic ha de fabricar els seus productes ben fets i amb seguretat. L'industrial hotelier ha de fer la seva feina ben feta. Tots dos respectant el medi ambient. El responsable econòmic no ha de cometre excessos per obtenir beneficis a qualsevol preu. I el responsable polític s'ha de preocupar de conjugar totes aquestes coses. Si tot això es fa bé, no té per què no funcionar. I aquí funciona i tenim un espai turístic i un d'industrial. Però entremig d'aquests dos espais, n'hi ha un de cultural, d'u-

“Una vegada, un bisbe, parlant sobre la situació a Tarragona, em va dir: ‘Pacti amb el diable, si convé.’ I és el que he fet, pactar amb el diable que m’ha correspost.”

niversitari i de serveis. És senzillament tenir una conducta responsable.

—Creu que algun d'aquests dos sectors econòmics pot acabar imposant-se a l'altre?

—No m'atreveria a dir-ho. Es diu que quan a Londres pregunten com anirà la borsa, el que fan és cridar un mono que tira un dard a una diana, i és així com prediuen els increments o la baixada de la borsa... No m'atreveria a dir-ho, doncs.

Dependrà de la conjuntura econòmica, de la globalització, de molts

factors. Jo diria que durant els pròxims deu anys estaran molt equilibrats. Però, en economia, fer prediccions més enllà és molt complicat i arriscat.

—Des del punt de vista d'alcalde, és gaire difícil controlar un sector com el petroquímic?

—És més perillosa la manca de responsabilitat d'una indústria que la d'un hotel. La indústria dona catorze o quinze pagues d'un sou mitjà bo. En canvi, en la indústria hotelera, potser hi ha les mateixes pagues —que

"Honestament, amb el màxim de respecte –com a persona que sempre ha trobat facilitats a Unió– jo preferiria la fusió. Reconec que a Unió s'enfaden, quan ho dic."

"A Convergència potser ens hem dedicat massa a buscar l'empresari, que és molt respectable. Però jo m'he dedicat a buscar, una per una, totes les persones"

no ho crec–, però d'un sou no tan bo. Tot té avantatges i inconvenients. Potser el sector turístic és més estacional... Però vaja, tenim 25 mil persones treballant directament o indirectament en la indústria química. Si els ho pregunta a ells, li diran que el turístic és un bon model. Si ho pre-

gunta als que treballen al sector turístic, diran que és millor l'altre.

—Durant el seu mandat, s'ha hagut d'enfrontar amb un procés judicial per una acusació de prevaricació. Finalment, ha estat exculpat. Com ho ha viscut?

—Miri, quan a mi em costava molt contestar, perquè m'afectava personalment, vostès no paraven de preguntar-me. Ara, que ja no m'afecta, a mi no em dóna la gana contestar.

Així fem les paus.

—Molt bé.

—Perdoni. Però és que va arribar un moment que se'm va fer molt dur, fins que vaig canviar de xip. I a partir de llavors, ja m'és igual.

—Entrem en temes més polítics, si li sembla, doncs. Les relacions entre Convergència i Unió a Tarragona són molt bones. Hi ha hagut algunes dificultats en altres indrets de Catalunya, però ara sembla que tenen el procés de federació ben encarrilat. Vostè preferiria anar més enllà i arribar a la fusió?

—És que si pregunta... Jo contesto la fusió. Llavors, noi, se m'enfada en Duran i els militants d'Unió. Això darrer ho dic en broma, eh!

Seriosament, per a mi, la fusió és el lligam definitiu. I, honestament, amb el màxim de respecte –com a persona

que sempre ha trobat facilitats a Unió– jo preferiria la fusió. Reconec que a Unió s'enfaden, quan ho dic. Però saben que fa molts anys que ho dic, i que no és una *boutade* d'última hora.

Cal però reconèixer l'esforç dels negociadors, Xavier Trias i la consellera Núria de Gispert, que ha estat molt important. Era una feina molt difícil, que l'han feta molt bé. A més, ho he de dir –i ho he dit sempre–, el paper polític de Duran, respecte al conseller en cap, Artur Mas, ha estat d'una dignitat i visió espectacular. Duran ha dit "aquest és el meu futur president, aquest és el meu candidat". I això és d'una gran dignitat política. Això empenya molt la resta de partits polítics, perquè s'està fent una transició francament modèlica, que no la faran ni el PSOE ni el PP.

—Una de les assignatures pendents de CiU és el tema dels fracassos successius a grans capitals del país, on tradicionalment governa el PSC. Vostè, podem dir que n'és una de les excepcions. En què falla el discurs de CiU en aquest cas?

—Hi ha una cosa inqüestionable: una persona, un vot. I a Convergència, potser ens hem dedicat massa a buscar l'empresari, que és molt respectable. Però jo m'he dedicat a buscar, una per una, totes les persones. I hi ha una segona qüestió. Cada vegada que em trobo amb un d'ERC que diu "escolti, si em contesta a aquesta pregunta –que acostuma a ser d'àlgebra política!– potser el voto". Jo contesto que voti Esquerra, que faci el que vulgui, que jo me'n vaig a parlar amb una persona més senzilla i li explicaré quin és el meu programa. I és que hi ha convergents que perden la xaveta, políticament parlant, amb Esquerra, com si fos la mitomania. Jo, per comptes de perdre el temps amb aquest senyor, vaig a un altre i li dic "miri, tracto de fer les coses ben fetes. Que seria tan amable de votar-me?". I la majoria et contesta que sí.

Ah, també em llevo una hora abans que l'adversari i me'n vaig a dormir una hora més tard.

Enric Rimbau